

Любі друзі! Багато народів захоплюються героїзмом і мужністю українського народу. Тож, ми вже зараз повинні працювати для відбудови, щоб і надалі прославляти нашу неймовірну Батьківщину.

Знання - це наша сила!

Коли лунає сирена-направляйтесь в укриття! Бережіть себе!

Шановні учні! Нагадую, що на виконанні вами завдання чекає моя електронна пошта:

kvasha.n.v@gmail.com або Вайбер чи Телеграм за номером: 093-74-98-200,

але не пізніше 20:00

Урок № 19

Дата: 08.11.2023

Тема: Державотворчі процеси в 1917-1921 рр.

Мета: охарактеризувати державотворчі процеси в 1917-1921 рр., розвивати аналітичне мислення; виховувати повагу до Батьківщини.

Хід уроку:

Відповідно до Брестського мирного договору німецькі та австро-угорські війська змушені були надати допомогу УНР в боротьбі з більшовиками, і вже протягом березня-квітня 1918р. радянські війська були витіснені з території України. Відповідно до Брестського мирного договору німецькі та австро-угорські війська змушені були надати допомогу УНР в боротьбі з більшовиками, і вже протягом березня-квітня 1918р. радянські війська були витіснені з території України.

Як тільки УЦР прийняла Конституцію й оголосила М. Грушевського Президентом Української Народної Республіки у ніч на 30 квітня 1918р. прихильники П. Скоропадського оволоділи державними установами і розігнали УЦР. Генерал Павло Скоропадський був проголошений гетьманом України на Всеукраїнському землеробському конгресі в Києві. Замість Української Народної Республіки була створена Українська Держава або Гетьманат. 1918 р., за добу Гетьманату, було утворено Українську академію наук (у 1921-1936рр вона стала називатись Всеукраїнська академія наук) яку очолив В. Вернадський. За часів П. Скоропадського було засновано і Український театр драми та опери; Українську державну капелу на чолі з О. Кошицею; Державний симфонічний оркестр.

П. Скоропадський багато уваги приділяв розбудові армії, але його широким планам не судилося здійснитися. Формуванню українських військових сил перешкоджала Німеччина, яка боялася створення сильної української армії. Більш успішною була національно-культурна політика П. Скоропадського. В соціально-економічній політиці він спирався на заможні верстви суспільства, що викликало опір у значної частини населення, спричинила розгортання повстанського руху.

У серпні 1918р. було створено Український національний союз (УНС), головою якого з 18 вересня став В. Винниченко. Союз ставив собі за мету скинути гетьманську владу. Також було створено тимчасовий верховний орган Української Народної Республіки – Директорію. Головним отаманом військ УНР було обрано С. Петлюру, який і очолив бойові дії проти Гетьманату.

12 грудня 1918 р. частини армії УНР розпочали загальний штурм Києва. У результаті дводенних боїв Скоропадський зрікся влади і виїхав до Німеччини.

В січні 1919 р. Трудовий конгрес легітимізував владу Директорії УНР. Проте їм не вдалося цілковито налагодити внутрішню ситуації в країні, адже країна перебувала в стані війни на декілька фронтів. На заході стояли польські війська, на сході та півночі – радянські, на південному сході – російські білогвардійці А. Денікіна, на півдні – в районі Одеси, Миколаєва, Херсона – війська французькі. В уряді Директорії бракувало єдності. За таких умов вона втрачала контроль над ситуацією в Україні.

23 листопада 1918р. війська Антанти висадились в Севастополі, вона допомагала білогвардійцям А. Денікіна повернути владу. Директорія вирішила скористатися присутністю Антанти і піти на переговори щодо спільних дій проти більшовиків. 6 лютого 1919 р. на вимогу Антанти з Директорії вийшов В. Винниченко, який виїхав до Відня. З цього часу Директорію очолював С. Петлюра, але ситуація була вкрай складною. Антанта не надала бажаної підтримки, якої хотів головний отаман. За короткий час майже вся Правобережна Україна опинилася під контролем більшовиків. На середину квітня 1919 р. тут знову було встановлено радянську владу. Використавши важке становище Директорії, більшовики організували другий похід на Україну. 28 листопада 1919 р. було утворено радянський уряд України на чолі з Г.П'ятаковим. Ще в 5 лютого 1919 р. радянські війська вступили в Київ. Директорія і уряд УНР, залишивши Київ, переїхали до Вінниці, а згодом до Кам'янець-Подільського.

Урок № 20

Дата: 08.11.2023

Тема: Піднесення національного руху на початку ХХ ст.

Мета: охарактеризувати піднесення національного руху на початку ХХ ст, розвивати аналітичне мислення; виховувати повагу до Батьківщини.

Хід уроку:

На фоні I Світової війни і Поглиблення кризи габсбурзької імперії на західноукраїнських землях стрімко розгортався зростанням національний рух. Українські політичні діячі розпочали підготовку до створення власної держави. Восени 1918 р. було проголосжено про утворення Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР). Її президентом став Євген Петрушевич. 9 листопада 1918 р. вона утворила уряд – Державний Секретаріат, який очолив Кость Левицький. Територія ЗУНР охоплювала Східну Галичину, Буковину і Закарпаття.

Листопадовий чин (також Листопадова революція, Листопадовий переворот, Листопадовий зрив, Першолистопадове повстання) — українське повстання, організоване в ніч з 31 жовтня на 1 листопада 1918 року Українською Національною Радою силами Українських січових стрільців з метою встановлення влади Української Держави (названої згодом «Західноукраїнська Народна Республіка») на землях, на які вона претендувала. У результаті утворилася держава площею 70 тис. км², що викликало невдоволення Польщі, яка розв'язала польсько-українську війну 1918—1919 років для захоплення Галичини.

У ході воєнних операцій у ЗУНР було створено Українську Галицьку Армію (УГА), основою для формування якої став Легіон українських січових стрільців.

Д. Вітовський. Голова Українського військового генерального комісаріату, який здійснив переможне Листопадове повстання 1918 р. у Львові («Листопадовий зрив, чин») і передав владу в Галичині Українській Національній Раді. Секретар (міністр) військових справ ЗУНР.

7 червня 1919 р. розпочала наступальну операцію у напрямку Чортків – Львів (Чортківська офензива). Українським військам вдалося потіснити польську армію. Проте 25 червня 1919 р. на Паризькій конференції представники Антанти визнали право Польщі на окупацію Східної Галичини. 14 березня 1923 р. Рада послів держав Антанти прийняла остаточне рішення про приєднання Східної Галичини і Західної Волині до Польщі. В той же час 10 вересня 1919 р., за Сен-Жерменським договором, відбувся перехід Північної Буковини до складу Румунії, а Закарпаття до Чехословаччини.

Питання для самоперевірки:

1. Чому було скинуто Гетьманат П. Скоропадського?
2. У чому, на вашу думку, історичне значення Листопадового чину?

Домашнє завдання: законспектувати матеріал з теми та дати відповідь на питання для самоперевірки

Рекомендована література: Історія України. Сорочинська : підручник. - К: ЦУЛ, 2019;
Історія України. Гісем О. В. : підручник . – Київ: Кондор, 2019

Шановні учні! Нагадую, що на виконанні вами завдання чекає моя електронна пошта:

kvasha.n.v@gmail.com або Вайбер чи Телеграм за номером: 093-74-98-200, але не

пізніше 20:00